



Justitsministeriet  
Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K.

Dato: 11. maj 2006  
Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40239  
+ bilag

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 3. maj 2006 samt spørgsmål nr. 6 og 7 af 8. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).

Lene Espersen

/ Lars Hjortnæs



## Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40244

**Besvarelse af spørgsmål nr. 7 af 8. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).**

**Spørgsmål:**

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5/5-06 fra Olav Willadsen, Glostrup, jf. REU L 199 – bilag 9.”

**Svar:**

Advokat Olav Willadsen anfører i henvendelsen, at det bør overvejes nærmere, om tiden er inde til at indføre digital tinglysning. Efter advokatens opfattelse bør forslaget sendes ud til ny debat.

Spørgsmålet har imidlertid været overvejet nøje. Forud for lovforslagets fremsættelse ligger et omfattende og grundigt udvalgsarbejde. Tinglysningsudvalget, der blev nedsat i august 2003, afgav i februar 2006 betænkning nr. 1471 om digital tinglysning. Et enigt udvalg står bag betænkningens forslag om at indføre digital tinglysning i Danmark. Betænkningen har efter offentliggørelsen været sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer, og der har i høringssvarene været bred opbakning til forslaget om indførelse af digital tinglysning. Lovforslaget bygger i det væsentlige på udvalgets betænkning og de kommentarer, der fremkom under høringen.

Advokat Willadsen nævner endvidere problemet med indbrud i edb-systemer og misbrug i øvrigt. Advokaten anfører dog ikke, hvilke konkrete forhold der i denne forbindelse særligt giver anledning til frygt herfor. Problemet er som bekendt ikke nyt, og det forekommer i forskelligt omfang i edb-systemer, der kommunikerer med eksterne brugere. Problemet omfatter naturligvis af, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der indbygges i systemet, og opgaven består derfor i at opbygge et så sikkert system som muligt. Det skal understreges, at Justitsministeriet lægger afgørende vægt på, at en kommende digital tinglysningsordning fortsat kan skabe den fornødne sikkerhed i omsætningen og belåningen af fast ejendom mv. Det forudsætter bl.a. en høj grad af tillid til tinglysningsystemets evne til at modstå tekniske angreb mv.

Advokat Willadsen anfører endvidere, at den hurtige, maskinelle sagsbehandling i det digitale tinglysningssystem vil medføre, at svindel ikke afsløres.

I det kommende digitale tinglysningssystem vil der blive indført maskinel prøvelse (kontrol) for en del tinglysningsdokumenters vedkommende. Det vil indebære, at de anmeldte dokumenter vil kunne behandles meget hurtigt, men der ændres ikke ved indholdet af prøvelsen. Det vil således være de samme forhold som i dag, der fremover vil blive kontrolleret.

Som det fremgår af pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forventes det, at den maskinelle prøvelse af tinglysningsdokumenterne navnlig vil kunne gennemføres for dokumenttyper, der er kendetegnet ved en høj grad af ensartethed, og som ikke giver anledning til særligt komplicerede juridiske og praktiske overvejelser. Det gælder eksempelvis almindelige skøder og pantebreve. Vanskeligere sager, der ikke vil kunne prøves maskinelt, vil som i dag blive behandlet manuelt. Personalet ved Tinglysningsretten vil således også fremover skulle foretage manuel behandling af de større, mere komplicerede sager.

Endelig anfører advokat Willadsen, at den digitale tinglysning bruges som løftestang til at påtvinge folk en digital signatur.

Det er ikke korrekt, hvilket bl.a. understreges af forslaget om en fuldmagtsordning og en anmelderordning, der vil kunne anvendes af borgere og virksomheder, der ikke ønsker at anskaffe sig en digital signatur.



Justitsministeriet  
Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K.

Dato: 23. maj 2006  
Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40254  
+ bilag

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 9 af 19. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).

Lene Espersen

/ Lars Hjortnæs



## Justitsministeriet

### Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40253

**Besvarelse af spørgsmål nr. 9 af 19. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).**

#### Spørgsmål:

”Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen af 18/5-06 fra advokat Olav Willadsen, Glostrup, for så vidt angår den del af henvendelsen som vedrører L 199, jf. REU L 199 – bilag 11.”

#### Svar:

Advokat Olav Willadsen anfører i henvendelsen, at der nu er afsløret problemer i relation til den digitale signatur, der vil udgøre en sikkerhedsrisiko i forhold til digital tinglysning.

Som det fremgår af besvarelsen af 17. maj 2006 af spørgsmål nr. 8 (L 199), har Videnskabsministeriet oplyst, at der er konstateret en sårbarhed i den softwarekomponent, som TDC A/S distribuerer sammen med den digitale signatur. Sårbarheden er ikke relateret til selve den digitale signatur. TDC A/S har rettet fejlen i softwarekomponenten og frigivet en sikkerhedsopdatering, der lukker sårbarheden i softwarekomponenten. Oplysning om sårbarheden er foregået ved udsendelse af information til pressen den 5. maj 2006 og efterfølgende udsendelse af e-mails med den fornødne vejledning til alle brugere. Softwarekomponenten bliver automatisk opdateret, når en bruger klikker på et link i e-mailen, eller når en bruger flytter eller fornyr den digitale signatur.

I besvarelsen af spørgsmål nr. 8 anføres under henvisning til pkt. 4.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget endvidere, at Videnskabsministeriet over for Justitsministeriet har oplyst, at OCES-signaturen teknisk set er opbygget ved brug af en avanceret matematisk algoritme, der i forhold til det nuværende teknologiske udviklingsniveau og den nuværende datakraft almindeligvis formodes at være tilstrækkeligt sikker i 5-6 år frem i tiden. Der er således ikke i dag kendte eksempler på, at det er muligt at bryde de koder, der sikrer autenticiteten og integriteten af et digitalt dokument, der er påført en digital OCES-signatur. Hertil kommer, at gyldighedsperioden for en OCES-signatur er begrænset til 2 år, hvorefter den vil skulle fornyes. Leve-

randøren af OCES-signaturen er i øvrigt forpligtet til at tage højde for usikkerhed, der muligvis vil kunne opstå inden for den nævnte 5-6 årige periode.

Endvidere fremgår det, at Videnskabsministeriet løbende vil foretage vurderinger af OCES-signaturens sikkerhed. Hvis det skulle vise sig at være nødvendigt, vil der i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i tinglysningslovens § 7, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, administrativt kunne ændres i de tekniske krav, der stilles til digitale signaturer, der anvendes til tinglysning. Det muliggør, at sikkerheden ved digital tinglysning vil kunne fastholdes på et tilstrækkeligt højt niveau.

Afslutningsvis kan det tilføjes, at advokat Willadsens eksempel på tinglysning af et falsk pantebrev angår det nuværende papirbaserede tinglysningssystem. Falskneriet blev tilsyneladende afsløret, fordi kreditor udsendte opkrævninger til ejeren af ejendommen, der dermed fik kendskab til det falske pantebrev – og ikke fordi der var tale om et traditionelt papirbaseret pantebrev. Advokat Willadsens eksempel viser efter Justitsministeriets opfattelse således alene, at det ikke i det nuværende system er muligt helt at undgå forfalskede dokumenter, men det viser ikke, at overgangen til digital tinglysning skulle indebære en større risiko for misbrug.



Justitsministeriet  
Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K.

Dato: 29. maj 2006  
Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40259  
+ bilag

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 26. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).

Lene Espersen

/ Lars Hjortnæs



Justitsministeriet  
Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2006-7010-0045  
Dok.: LHO40258

**Besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 26. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning) (L 199).**

**Spørgsmål:**

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. maj 2006 fra advokat Olav Willadsen, Glostrup, jf. REU L 199 – bilag 15.”

**Svar:**

I den seneste henvendelse fra advokat Olav Willadsen anføres, at den foreslåede afskaffelse af papirdokumenter i tinglysningen vil indebære en større risiko for, at svindel ikke vil kunne opda- ges.

For så vidt angår uberettiget brug af en anden persons digitale signatur fremgår det af pkt. 4.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at OCES-signaturen er en såkaldt softwarebaseret signatur, idet den leveres over internettet og lagres på indehaverens computerudstyr. Det giver principielt set mulighed for, at signaturen kan udstedes til andre end den rette person. De sikker- hedsmekanismer, der er indbygget i processen i forbindelse med udstedelse af signaturen, redu- cerer imidlertid risikoen herfor betydeligt, idet en uberettiget person både skal være i besiddelse af den berettigedes personnummer og have adgang til dennes post.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne (samme sted), at der er mulighed for uberettiget kopi- ering af en eksisterende signatur og aflytning af password, hvis ikke signaturindehaveren beskyt- ter sit edb-udstyr forsvarligt. Misbruget kan ske ved anvendelse af et computerprogram, en så- kaldt trojansk hest, som uberettiget installeres på signaturindehaverens computer, og giver den, der har installeret programmet, adgang til den angrebne computer. Dette vil dog forudsætte, at signaturindehaveren ikke på tilstrækkelig måde har beskyttet sit computerudstyr med et antivi- rusprogram og en firewall. Det adskiller sig helt principielt ikke fra, at også uforsvarlig omgang med en traditionel underskrift vil kunne føre til misbrug. Udviser man en rimelig grad af forsigt- ighed ved håndteringen af sin digitale signatur, må risikoen for misbrug anses for meget lille.



Grafologiske undersøgelser antages ved en traditionel underskrift at kunne sandsynliggøre, at underskriften er afgivet (skrevet) af en bestemt person. Sådanne undersøgelser kan ikke foretages af en digital signatur. Hvis der opstår mistanke om uretmæssig anvendelse af en digital signatur, vil det dog være muligt at efterprøve forholdet ved gennemgang af en række elektroniske spor, der afgives i forbindelse med elektronisk kommunikation. Tinglysningsudvalget anfører i betænkning nr. 1471/2006 om digital tinglysning, side 111, at det vil være muligt at identificere den internetudbyder, hvorigennem transaktionen er gennemført. Det vil herefter i forbindelse med en eventuel strafferetlig efterforskning være muligt at finde den privatadresse eller virksomhedsadresse, hvorfra transaktionen er blevet gennemført på det pågældende tidspunkt. Dette vil kunne indgå ved vurderingen af, hvem der har anvendt en specifik digital signatur, hvis der foreligger mistanke om misbrug.

For så vidt angår det af advokat Willadsen anførte om misbrug af den foreslåede anmelderordning skal Justitsministeriet bemærke, at det er korrekt, at Tinglysningsretten ikke vil have nogen mulighed for at efterprøve, om den autoriserede anmelder har foretaget dispositionen over ejendommen med ejerens samtykke. Lovforslagets § 1, nr. 80 (forslaget til tinglysningslovens § 49 c, stk. 5), indeholder bl.a. på den baggrund en bestemmelse, der giver hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at Tinglysningsretten i forbindelse med tinglysning, der foretages af autoriserede anmeldere, skal sende en meddelelse til den, der ifølge tingbogen er berettiget til at disponere over den pågældende rettighed. Afsendelse af en sådan meddelelse vil give rettighedshaver – typisk ejeren af ejendommen – mulighed for hurtigt at reagere, hvis der er begået fejl eller på anden måde opstået uoverensstemmelser ved anmeldelse af dokumentet. Meddelelsen vil kunne medvirke til at gøre anmelderordningen så sikker som muligt, og Justitsministeriet agter at anvende bemyndigelsesbestemmelsen, når der efter lovforslagets vedtagelse skal fastsættes nærmere administrative regler om tinglysning i det digitale tinglysningsystem.

Hertil kommer, at autorisation som anmelder kun kan meddeles til personer og virksomheder, der opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i tinglysningslovens § 49 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 80. Den autoriserede anmelder vil efter disse regler bl.a. skulle stille betryggende sikkerhed for pengekrav, som måtte opstå som følge af dennes virksomhed som anmelder.

Endelig anfører advokat Willadsen om fuldmagtsordningen, at papirfuldmagter bør opbevares, så det senere kan kontrolleres, at den angivne fuldmagtsgiver er den rette.

Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 80 (forslag til tinglysningslovens § 49 b, stk. 2), skal tinglysningsfuldmagter indsendes til Tinglysningsretten. Fuldmagterne vil skulle oprettes på standarddokumenter, udfyldes maskinelt og underskrives. Efter en manuel kontrol af de originale underskrifter vil fuldmagterne blive aflæst maskinelt og scannet. Ved scanningen overføres fuldmagterne til det digitale tinglysningsystem, og dokumenterne vil til enhver tid kunne kaldes

frem og udskrives, hvis der opstår behov for det, eksempelvis med henblik på at undersøge underskrifterne. Der henvises til pkt. 4.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.